

บทที่ 9

ความขัดแย้งและการใช้วินัย

วัตถุประสงค์

เมื่อจบบทนี้แล้ว คุณจะสามารถทำสิ่งต่อไปนี้

- เก็บข้อพระคัมภีร์สำคัญจากความทรงจำ
- แยกแยะเหตุผลที่แท้จริงของความขัดแย้ง
- สรุปวิธีที่จะป้องกันความขัดแย้ง
- สรุปแนวทางที่จะจัดการกับความขัดแย้ง
- แยกแยะเหตุผลว่าเหตุใดจึงจำเป็นต้องมีการใช้วินัย
- สรุปหลักการของพระคัมภีร์ของการใช้วินัย

ข้อพระคัมภีร์สำคัญ

“พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการดลใจจากพระเจ้าและเป็นประโยชน์ในการสอน การตักเตือนว่ากล่าว การปรับปรุงแก้ไขคนให้ดี และการอบรมในทางธรรม

เพื่อคนของพระเจ้าจะพรากพร้อมที่จะกระทำการดีทุกอย่าง” 2 ทิโนธี 3:16-17

คำนำ

ในบทที่ 7 คุณได้ศึกษาเกี่ยวกับงานของผู้นำ งานที่สำคัญ 2 ประการของผู้นำทุกคนคือ การใช้วินัยและการแก้ไขความขัดแย้ง เมื่อได้ก็ตามที่คุณทำงานและรับใช้แก่คุณ งานเหล่านี้ก็เป็นสิ่งที่จำเป็นต้องทำ

การใช้วินัยคือ การแก้ไขผู้ที่ทำผิด ความขัดแย้งคือ การต่อสู้หรือการทะเลาะวิวาทกัน ผู้นำที่ดีต้องแก้ไขและแก้ปัญหาระหว่างสาวกของเขาก็ได้

ไม่เห็นด้วยโดยไม่ต้องขัดแย้งกัน

คนเราราจไม่เห็นพ้องต้องกันโดยไม่ต้องขัดแย้งกันได้ แต่ว่าความขัดแย้งก็มักจะมาจากการที่มีความเห็นไม่ตรงกัน สิ่งที่ทำลายและทำให้เสียใจนั้นไม่ช่วยที่ความเห็นที่แตกต่างกัน แต่อยู่ที่เราไม่สามารถรักษาได้เมื่อความเห็นต่างกัน

เปาโลและบarnaส มีความเห็นไม่ตรงกันเกี่ยวกับมาระโ哥 ในกิจการ 15:36-41 ความเห็นไม่ตรงกันนี้ไม่ได้นำไปส์ความเป็นศัตรูและความเกลียดชัง ปัญหาได้รับการแก้ไขโดยการจัดทีมประกาศชุดที่สอง การแก้ไขนี้ทำให้การเผยแพร่พระกิตติคุณขยายออกไป เปาโลและบarnaสไม่ได้กราภันไม่พูดกันและไม่มีอะไรทำแก่กันต่อไป “ไม่มีใครเลิกรับใช้ เพราะว่ามี “บางคนทำให้เสียใจ” เขา pronนิบัติพระเจ้าต่อไป

เมื่อคนมาต่อสู้กันเอง เขายังไม่ได้ต่อสู้กับชาตาน พระเจ้าทรงต้องการให้ผู้นำจัดการกับความขัดแย้งและวินัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อที่งานของอาณาจักรของพระองค์จะได้ก้าวหน้าไป

บทบาทของพระวจนะของพระเจ้า

พระวจนะของพระเจ้ามีบทบาทที่สำคัญในการแก้ไขปัญหาและความขัดแย้ง

“พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการทดลองจากพระเจ้าและเป็นประโยชน์ในการสอน การตักเตือนว่ากล่าว การปรับปรุงแก้ไขคนให้ดี และการอบรมในทางธรรม

เพื่อคนของพระเจ้าจะพรากพร้อมที่จะกระทำการดีทุกอย่าง” 2 ทิโมธี 3:16-17

เมื่อเราใช้วินัยและแก้ไขความขัดแย้งบนพื้นฐานของพระวจนะของพระเจ้า คนก็ถูกทำให้สมบูรณ์และเตรียมสำหรับงานรับใช้ พระวจนะของพระเจ้ามีประสิทธิภาพในการใช้วินัย ดำเนินและแก้ไข

รูปแบบตามพระคัมภีร์

เมื่อได้มีการเริ่มคริสตจักร องค์การหรืองานของพระเจ้าก็ต้องมีการพัฒนาเป็นขั้นตอนไป ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างของขั้นตอนเหล่านี้ จงอ่านบทต่อไปนี้ในพระคัมภีร์ของคุณ

กิจการ บทที่ 1	พระเจ้าทรงเลือกคนบางคน
กิจการ บทที่ 2	พระองค์ทรงให้เข้าทำงานรับใช้
กิจการ บทที่ 3	มีการเพิ่มพูนมาก
กิจการ บทที่ 4	มีการเคลื่อนไหวใหญ่เกิดขึ้น (คริสตจักร)
กิจการ บทที่ 5-6	การลงวินัยและความขัดแย้งเกิดขึ้น

ในกิจกรรมบทที่ 1-4 งานยิ่งใหญ่ของพระเจ้าเกิดขึ้น ต่อมาในกิจการ 5:1-11 มีปัญหาเกิดขึ้นซึ่งต้องใช้วินัย เปโตรไม่ละเลียบปัญหานี้แต่เผชิญหน้าและจัดการกับมัน

ในกิจการ 5:12-42 ความขัดแย้งภายในออกคริสตจักรเกิดขึ้น สาวกยืนหยัดต่อสู้การต่อต้านและประกาศอย่างกล้าหาญว่า

“ฝ่ายเปโตรกับอัครทูตอื่น ๆ ตอบว่า “ข้าพเจ้าจำต้องเชื่อฟังพระเจ้ายิ่งกว่าเชื่อฟังมนุษย์”

**ที่ในบริเวณพระวิหารและตามบ้านเรือน เขาได้สั่งสอนและประกาศข่าว
ประเสริฐทุก ๆ วันเมื่อได้ขาดว่า พระเยซูทรงเป็นพระคริสต์” กิจการ 5:29 และ
42**

ในกิจการ 6:1 ความขัดแย้งจากภายในคริสตจักรเกิดขึ้น มีความไม่เห็นด้วยเกี่ยวกับการแจกจ่ายของให้ไว้แก่ผู้เดียวมาย

ตรงนี้ สาวกแก่ไขความขัดแย้งทันที เขาอาจทำให้การบ่นว่าเงียบลงได้โดยเพียงแต่กล่าวว่า “ถ้าคุณเป็นฝ่ายวิญญาณ คุณต้องไม่บ่น”

เขาอาจกล่าวว่า “อย่าท้าทายการเป็นผู้นำที่พระเจ้าทรงเจ้มไว้ จงยอมหรือไม่ก็แยกออกไป”

แต่หากลับมีท่าทีของผู้นำแทนที่จะทำดังกล่าว เขายังกล่าวว่า “เราได้ยินว่าคุณมีปัญหา ให้เรามาดูกันว่าด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้า เราจะแก้ปัญหาได้” (ดูกิจการ 6:2-7)

เมื่อใดที่งานรับใช้หรืองานของพระเจ้าได้เริ่มขึ้น ก็จะพบกับรูปแบบเดียวกันนี้ จะมีปัญหาด้านวินัยและความขัดแย้งจากภายในนอกและภายนอก ชาตานั้นต้องการทำลายงานรับใช้ของเรา

คุณต้องจำไว้ด้วยว่า คนที่พระวิญญาณทรงนำมักจะพบความขัดแย้งกับผู้ที่นำโดยเนื้อหนัง (อย่างน้อยก็ในบางเวลา) ดูความขัดแย้งของพระเยซูใน “เพื่อศึกษาต่อไป”

ผู้นำที่ดีย่อมไม่ละเลยสถานการณ์ที่ยิ่งยากเช่นนี้ เขายังไม่เรียกคนว่า “ไม่เป็นฝ่ายวิญญาณ” เมื่อพากเขามีปัญหามากให้แก่เขา เขายังจัดการกับเรื่องของวินัยและความขัดแย้งทันที

สาเหตุที่แท้จริงของความขัดแย้ง

พระคัมภีร์แสดงให้เห็นสาเหตุที่แท้จริงที่อยู่เบื้องหลังความขัดแย้งระหว่างผู้เชื่อในคริสตจักรและในงานรับใช้ของคริสตเดียน

**“แต่ถ้าท่านหูสึกขึ้นเพราเมืองใจเชิงชาติและมักใหญ่ไฟ้สูง ก็อย่าโ้อ้อวด
และอย่าทรงศรัทธาความจริง**

**บัญญาเช่นนี้ไม่เหมือนกับบัญญาที่มาจากการเบื้องบน แต่เป็นบัญญาอย่าง
โลกและเป็น โลภิยวิสัยและเป็นเช่นปีศาจ**

**เพราะว่าที่ได้มีความริชยาและความมักใหญ่ไฟ้สูง ที่นั่นก็ว่าด้วยและมี
การกระทำชั่วช้าลงกต่าง ๆ ” ยกอวบ 3:14-16**

“อะไรเป็นสาเหตุของสังคมและอะไรเป็นสาเหตุของการทะเลาะวิวาท
กันในพวกร้าน มิใช่กิเลสต้นเหตุของท่านหรือที่ทำให้ท่านต่อสู้กัน” ยากอบ
4:1

“ด้วยว่าท่านยังอยู่ฝ่ายเนื้อหัว เพราฯว่าเมื่อยังอิจฉากัน และขัดเคือง
ิกัน ท่านไม่ได้ประพฤติตามมนุษย์สามัญดอกหรือ” 1 โครินธ์ 3:3

ความขัดแย้งเกิดขึ้น เพราะว่าบางคนไม่เป็นผู้ใหญ่ในฝ่ายวิญญาณและเป็นคริสเตียนเนื้อหัวซึ่ง
ถูกชาตาน เนื้อหัวและความเย่อหยิ่งกระตุ้นจุงใจ

ป้องกันความขัดแย้ง

บริสุทธิ์ที่สุดในการที่จะจัดการกับความขัดแย้งคือ การป้องกันก่อนที่มันจะเกิดขึ้น ต่อไปนี้คือวิธี
บางประการในการป้องกันความขัดแย้ง

1. ยกผู้เชื่อที่เติบโตฝ่ายวิญญาณ (ยากอบ 3:14-16, 4:1, 1 โครินธ์ 3:3)
2. ให้คนได้รับรู้ข้อมูลอย่างเสมอ ความรู้奴性和การไม่รู้ข้อมูลทำให้เกิดปัญหาขึ้นได้ จงให้มีการสื่อสารที่ดีระหว่างคนที่เกี่ยวข้องกับคุณในงานรับใช้ ผู้นำที่ดีในพระคัมภีร์ เช่น โมเสส เนหะมีย์ เอสรา ล้วนเป็นผู้สื่อสารที่ดี
3. เมื่อใดที่คุณทำงานเพื่อพระเจ้าก็จะมีปัญหาเสมอ ให้คนรู้ว่าคุณคาดคิดว่าจะมีปัญหา และคุณไม่แปลกใจที่ปัญหาเกิดขึ้น และคุณรู้ว่าจะแก้ไขปัญหาได้โดยฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์
4. จงคิดให้ล่วงหน้าไป จงระวังที่จะวางแผนว่าคุณจะจัดการกับปัญหาต่างๆ ได้ก่อนที่จะกล้ายเป็นความขัดแย้ง
5. จงสร้างความสัมพันธ์ที่ดี จงพูดแต่สิ่งที่ดีเกี่ยวกับผู้อื่นและฝึกฝนผู้ที่ทำงานกับคุณในงานรับใช้ ให้พูดสิ่งที่ดีเกี่ยวกับผู้อื่น
6. ให้ความชื่นชมและให้เครดิตอย่างจริงใจแก่ผู้ที่ทำงานกับคุณในงานรับใช้
7. ถ้าคุณทำผิด จงใจกว้างที่จะยอมรับและแก้ไขข้อผิดพลาดๆ นั้น
8. จงชัดเจนในจุดประสงค์และแผนงานรับใช้ ถ้าทุกคนรู้ว่าคุณกำลังทำอะไรและเหตุใดจึงทำ ก็จะมีความเข้าใจผิดและความขัดแย้งน้อยลง
9. เมื่อจำเป็นที่จะต้องวางแผนก្រกฎเคนท์ จงวางแผนและสื่อสารก្រกฎเหล่านี้ทันทีแก่ผู้อื่น
10. ให้ผู้ร่วมงานพบคุณได้ทุกเวลา เพื่อคุณจะได้รู้ว่าเมื่อเกิดปัญหาขึ้น ถ้าคุณไม่เสี่ใจ ปัญหาง่ายๆ อาจกล้ายเป็นความขัดแย้งได้
11. ดำเนินงานรับใช้บนหลักการของพระคัมภีร์คือ ความรักยิ่งใหญ่ที่สุด

จัดการกับความขัดแย้ง

เมื่อมีปัญหาและความขัดแย้งเกิดขึ้น จงทำการแนวทางเหล่านี้

1. ให้คุณอยู่พร้อมที่จะจัดการกับปัญหา คุณจะไม่สามารถจัดการกับปัญหาถ้าคุณไม่อยู่ในที่นั้นเลย
2. อธิษฐานขอสติปัญญาที่จะจัดการกับปัญหา

3. ตัดสินใจว่าอะไรคือปัญหาที่แท้จริง ความขัดแย้งไม่ใช่ปัญหาที่แท้จริง แต่สิ่งที่ทำให้เกิดความขัดแย้งคือ ปัญหา พังจากทุกด้านของปัญหาและพังทุกคนที่เกี่ยวข้อง อายากระทำสิ่งใดลงไปโดยไม่มีความเข้าใจที่ชัดเจนในข้อมูลทั้งหมด จงจำไว้ว่าในใจเสมอถึงแหล่งที่แท้จริงของปัญหา (雅各书 3:14-16, 4:1, 1 โคrinth 3:3)
4. จงให้คนที่ถูกกระทำโดยตรงจากปัญหานี้เสนอแนะทางแก้ไข จงเต็มใจที่จะฟังคำแนะนำทั้งหมด อธิษฐานด้วยกันเกี่ยวกับการแก้ไข ในความขัดแย้งที่รุนแรง การถืออุดก์ควรทำ
5. ถ้าความขัดแย้งเป็นปัญหาส่วนตัวของคน 2 คน จงนำคนทั้งสองมาด้วยกันโดยทำการให้มัธยัสถ์ 18:15-17
6. จัดการกับความขัดแย้งด้วยท่าทีที่ถูกต้อง จงให้อภัย หาทางที่จะให้คืนดีมากกว่าที่จะกล่าวเป็นความสัมพันธ์ที่แตกร้าว
จงมีความรัก อายาขมขู่หรือโกรธเคือง อายาอมให้คนตะโหนหรือพูดสิ่งที่ไม่ดีต่อกัน

จงใช้ช้อเท็จจริง กลยุทธ์คือความสามารถที่จะจัดการกับสถานการณ์ที่ยากๆ ได้ด้วยสติ ปัญญาและความรักโดยไม่ทำให้คนไม่พอใจ ประกอบด้วยการไวต่อความรู้สึกของผู้อื่น มีความเข้าใจและใช้คำที่นำการคืนดีและรักษาบาดแผลมากกว่าที่จะทำให้แตกแยกและบาดเจ็บ

- จงเปลี่ยนแปลงยึดหยุ่นได้ อายาอีดมั่นในวิธีการของตนเองอย่างเห็นแก่ตัว เปิดใจต่อความเห็นและวิธีการที่ต่างกันในการแก้ไขปัญหา
7. จัดการกับปัญหานึงปัญหาได้ในเวลาหนึ่ง อายาสับสนโดยเอาปัญหาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกันมาจัดการ
 8. เมื่อคุณมีความเข้าใจที่ชัดเจนถึงปัญหาที่ทำให้เกิดความขัดแย้งแล้ว จงทำการแก้ไขทันที จำไว้ว่า การแก้ไขควรทำให้เกิดการแพร่ขยายอาณาจักรของพระเจ้า จงเปลี่ยนความขัดแย้งให้เป็นความร่วมมือเช่นในตัวอย่างของเปาโลและบารนาบัส
 9. จงอธิบายว่าเหตุใดคุณจึงจัดการกับความขัดแย้งด้วยวิธีนี้ ตัวอย่างเช่น ในความขัดแย้งของคริสต์จักรที่อธิบายไว้ใน กิจการ 15 ผู้นำอธิบายการตัดสินใจของเขานายรายละเอียดโดยการเขียนถึงผู้ที่เกี่ยวข้อง
 10. ให้ขอบคุณพระเจ้าสำหรับปัญหาที่เกิดขึ้นและสิ่งที่คุณได้เรียนรู้จากประสบการณ์ดังกล่าว เมื่อคุณขอบคุณพระคุณใน “ทุกสิ่ง” แล้วก็จะทำให้ทุกที่อำนวยและพลังของพระเจ้าได้รับการปลดปล่อยออกมามาเพื่อทำงานให้แก่คุณ

เหตุผลสำหรับการใช้วิธัย

ธรรมชาติของความบ้าปีนกบฏต่อสู้กับสิทธิอำนาจ สิ่งนี้เองที่ทำให้เกิดบาปเริ่มต้นของลูซิเฟอร์ (マー) และของมนุษย์ (อดัมและเอ娃)

เนื่องจากธรรมชาติพื้นฐานของบ้านี้เอง บางครั้งคุณต้องนำพาคนที่ไม่ต้องการให้คุณนำ คุณจะมีสาวกที่กบฏ ทำบ้าปีนและเป็นแบบเนื้อหันในฝ่ายวิญญาณและไม่โตเป็นผู้ใหญ่

ศิษยาภิบาลหรือผู้นำฝ่ายวิญญาณมีสิทธิอำนาจที่จะใช้วิธัยภายในคริสตจักรหรือในงานรับใช้ เพราะว่าเขา มีความรับผิดชอบต่อสังคมฝ่ายวิญญาณของสาวก

“ท่านทั้งหลายจะเชื่อฟังและยอมอยู่ในโอวาทของหัวหน้าของท่าน จงให้เขาทำงานนี้ด้วยความชื่นใจ ไม่ใช่ด้วยความเคร้าใจและไม่เป็นประโยชน์อะไร แก่ท่านทั้งหลายเลย เพราะว่าท่านเหล่านี้เห็นและรักษาจิตวิญญาณของท่านอยู่ เสมือนหนึ่งผู้ที่ต้องเสนอรายงาน” อีบру 13:17

ผู้นำต้องเต็มใจที่จะจัดการกับปัญหาด้านวินัยทันทีที่ปัญหาเกิดขึ้น การยอมให้ความล้มเหลว ฝ่ายวิญญาณหรือความบาปเกิดต่อไปโดยไม่มีการจัดการท้าทายปัญหานี้ ย่อมเป็นอันตรายต่อการรับใช้อย่างแน่นอน

ต่อไปนี้คือ เหตุผลบางประการตามพระคัมภีร์สำหรับการลงวินัย

1. เพื่อให้คนที่ปฏิเสธพระจนะของพระเจ้าหรือผู้ที่มีเหตุผลในการต่อสู้ลับมาสู่สภารดี (กาลาเทีย 6:1, มัทธิว 6:14-15)
2. เพื่อแก้ไขความบาป 1 โครินธ์ 8:9
3. เพื่อปกป้องคำพยาานคริสตีย์ในของคริสตจักร 1 ทิโมธี 3:7
4. เพื่อหนุนใจให้สมาชิกสัตย์ซื่อต่อคำพยาานของเขาระไม่เลินเล่อ 1 โครินธ์ 5:6-7

หลักการของการใช้วินัย

ต่อไปนี้เป็นแนวทางบางประการสำหรับการใช้วินัย

1. ก่อนอื่นใดให้ไปหาพื่นมองที่ทำผิดและแก้ไขเรื่องราวนั้นเป็นส่วนตัว ถ้าทำได้ ลูกา 17:3, มัทธิว 18:15-17
2. ถ้าผู้เชื่อที่ทำผิดไม่ฟังคุณและไม่ได้สำนึกริด ให้ไปหาเข้าอีกพร้อมกับพยาน มัทธิว 18:15-17
3. ถ้าเข้ายังปฏิเสธที่จะฟังคุณ ให้นำเรื่องนี้ไปต่อหน้าคริสตจักรทั้งหมด มัทธิว 18:15-17
4. ผู้นำควรทำการใช้วินัยด้วยวิญญาณที่ถูกต้องเหมาะสม ดู มัทธิว 7:1-5, โรม 15:1-2, 2 โครินธ์ 2:6-8, และกาลาเทีย 6:1-4

ผู้เชื่อที่เป็นผู้ใหญ่ในฝ่ายวิญญาณต้องพิจารณาตนเองก่อนแล้วจึงจัดการกับผู้กระทำผิดด้วยวิญญาณของความอ่อนโยน ความรักและความช่วยเหลือ

5. ควรทำการแก้ไขด้วยจุดประสงค์ที่จะให้ผู้กระทำผิดที่ถูกชาตานั้นเป็นเซลยันน์ได้กลับคืนสู่สภารดี 2 ทิโมธี 2:24-26
6. ถ้าเข้าปฏิเสธการแก้ไขความผิด ผู้นำก็ควรลงวินัยโดยการขับเขาออกจากสามัคคีธรรมในคริสตจักร

ของประทานที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่พระเจ้าทรงประทานแก่ผู้เชื่อคือ การได้ร่วมสามัคคีธรรมกับผู้เชื่ออื่นๆ การลงโทษที่รุนแรงที่สุดอย่างหนึ่งคือ การไม่ให้เข้าได้สู่โอกาสสามัคคีธรรมในคริสตจักร ดูมัทธิว 18:15-17, 1 โครินธ์ 5, 2 เชสะโลนิกา 3:14, 2 约翰 7:11 และ 3约翰 9:11

7. ควรให้โอกาสแก่พื่นมองที่กระทำผิดให้เข้าได้ตอบสนอง การลงวินัยและอนาคตในการรับใช้ของเขากว่าขึ้นอยู่กับการทำที่ของเขารา

ถ้าทำที่ของเขาราและเขารับรู้ถูกต้อง ผู้นำอาจนำเขากลับสู่สามัคคีธรรมในคริสตจักร และการรับใช้

ถ้าข้อกล่าวหาฐานแรง ผู้กระทำผิดอาจต้องถูกยกย้ายออกจากงานรับใช้ที่ทำอยู่จนกว่าเขากจะได้จัดชีวิตของเขาราและครอบครัวให้เป็นระเบียบเสียก่อน

ถ้าเขากับภูและไม่สำนึกผิด เขาต้องถูกย้ายออกจากตำแหน่งผู้นำและบางที่อาจต้องออกจากสามัคคีธรรมในคริสตจักร

8. ผู้นำควรจัดการกับปัญหาส่วนตัวและความบ้าป่าในสาธารณะให้แตกต่างกันไป ดู มัทธิว 18:15-17, 1 โครินธ์ 5, กากลาเทีย 2:1-14, 1ทิโมธี 5:20

ในข้อความจากมัทธิว ดูเหมือนว่าปัญหาจะเป็นระหว่างคนเป็นการส่วนตัว ซึ่งจะต้องจัดการโดยให้ผู้เชื่อในเรื่อง เข้ามาช่วย แต่ถ้าผู้กระทำผิดไม่ยอมฟังก็ต้องจัดการโดยนำเข้าออกจากสามัคคีธรรมของคริสตจักร

ในข้อความอื่นๆ ปัญหาเป็นเรื่องทั่วไปในที่สาธารณะจึงต้องจัดการในที่ชุมชนชน (ไม่ใช่เป็นการส่วนตัว)

9. จัดการใช้วินัยเมื่อผู้นำมีความรู้ในข้อเท็จจริงเท่านั้น หลักฐานประเกท “เข้าเล่าว่า” นั้นไม่เพียงพอ จะต้องมีพยาน 2-3 ปาก ดู มัทธิว 18:15-18, 1 โครินธ์ 5:1, และ 1ทิโมธี 5:1, 9

กฎที่ต้องจำ

กฎที่ศีลที่ต้องจำเมื่อลงวนัยผู้อ่อนแก่คือ

“จงปฏิบัติต่อผู้อ่อนโยนย่างที่ท่านประทานให้เขาปฏิบัติต่อท่าน นั่นคือ ธรรมบัญญัติและคำสั่งสอนของบรรดาผู้เผยแพร่พระจันทร์” มัทธิว 7:12

จงถามตัวคุณเองเสมอว่า

1. “พระจันทร์ของพระเจ้ากล่าวเรื่องนี้ไว้อย่างไร?”
2. “พระเยซูทรงจัดการเรื่องนี้อย่างไร?”
3. “ถ้าสถานการณ์กลับกันและข้าพเจ้าเป็นเขา และเข้าเป็นข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะต้องการให้จัดการอย่างไรในสถานการณ์นี้?”

ชื่อ _____

บททดสอบของ บทที่ 9

1. จงเขียนข้อพระคัมภีร์สำคัญจากความทรงจำ

2. จงบอกวิธีทางประการในการป้องกันความขัดแย้ง

3. จงสรุปแนวทางในการจัดการกับความขัดแย้ง

4. จงบอกเหตุผลบางประการตามพระคัมภีร์ในการใช้วินัยกับผู้กระทำผิด

5. จงสรุปหลักการตามพระคัมภีร์ ในการใช้วินัยซึ่งคุณได้เรียนมาในบทนี้

6. สาเหตุที่แท้จริงของความขัดแย้งคืออะไร
-
-
7. เหตุใดพระจะนะของพระเจ้าจึงสำคัญในการใช้วินัย
-
-

คำตอบบททดสอบ บทที่ 9

1. “พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการดลใจจากพระเจ้าและเป็นประโยชน์ในการสอน การตักเตือนว่า กล่าว การปรับปรุงแก้ไขคนให้ดี และการอบรมในทางธรรม เพื่อคนของพระเจ้าจะพรักร้อนที่จะกระทำการดีทุกอย่าง” 2 ทิโมธี 3:16-17
2.
 - ดำเนินงานในหลักการของพระคัมภีร์คือ ความรักยิ่งใหญ่ที่สุด
 - ให้คนได้รับรู้ข้อมูลอยู่เสมอ มีการสื่อสารที่ดีแก่เพื่อนร่วมงาน
 - วางแผนอย่างชัดเจน
 - มีมนุษย์สามพันธ์ที่ดีต่อกัน
3. ให้อยู่พร้อมที่จะแก้ปัญหา ขอสติปัญญาจากพระเจ้าช่วยแก้ไข ให้รับฟังปัญหาจากทุกด้าน มีข้อมูลที่ชัดเจน หาสาเหตุของความขัดแย้ง พยายามที่จะให้อภัยและคืนดีกัน อย่าให้แตกแยก งงเปลี่ยนความขัดแย้งให้เป็นความร่วมมือ
4.
 - เพื่อให้คนที่ต่อสู้หรือปฏิเสธพระจะนะของพระเจ้ากลับมาสู่สภาพดี
 - เพื่อแก้ไขความบ้าป่า
 - เพื่อปกป้องคำพยานของคริสเตียนในคริสตจักร
 - เพื่อหนุนใจสมาชิกให้สัตย์ซื่อต่อคำพยานของเขา

5. ให้แก่ไขปัญหาเป็นการส่วนตัวเสียก่อน ถ้าไม่พัง ให้นำพยานสองสามคนมาฟังด้วย ถ้ายังไม่พังก็นำมาให้คริสตจักรตัดสิน ทั้งหมดเราต้องทำด้วยความรัก ความอ่อนโยน พร้อมให้โอกาสแก่เขา เพื่อสำนึกผิดกลับใจใหม่
6. เพราะว่าคริสเตียนเนื้อหันและคริสเตียนที่ไม่เติบโตฝ่ายวิญญาณถูกกระตุ้นจุงใจจากชาตานี้ เนื้อหันและความเย่อหยิ่ง
7. เมื่อเราใช้วินัยและแก้ไขความขัดแย้งบนพื้นฐานของพระวจนะของพระเจ้า เรา ก็ทำให้เขาเป็นคนดีพร้อมและเตรียมให้พร้อมสำหรับงานรับใช้ พระวจนะของพระเจ้ามีประสิทธิภาพในการใช้วินัย ดำเนินและแก้ไขความผิด

เพื่อศึกษาต่อไป

1. ต่อไปนี้เป็นเหตุผลธรรมดากล่าวไปบางประการในการใช้วินัยภายในคริสตจักรหรือในองค์กรคริสเตียน พื่อน้องชายหรือหญิง
 - ไม่มีศีลธรรม (ความบาปทางเพศ การล่วงประเวณี ทำการลามก การผิดประเวณี)
 - ไม่สัตย์ซื่อในด้านการเงินของการรับใช้ การเงินส่วนตัวหรือในธุรกิจ
 - พูดเท็จ
 - ทำงานร่วมกับผู้อื่นไม่ได้
 - มีท่าทีผิดในการบูฐา วิพากษ์วิจารณ์และเกลียดชัง
 - เป็นแบบชาวโลก เนื้อหันและไม่เติบโตฝ่ายวิญญาณ
 - วางแผนอย่างที่ไม่ดีในด้านความประพฤติและวิถีชีวิต
 - ไม่ได้ทำหน้าที่ความรับผิดชอบในตำแหน่งของการเป็นผู้นำให้สำเร็จ
 - ไม่เชื่อพระวจนะของพระเจ้า
 - พูดเกี่ยวกับผู้อื่นและกวนให้เกิดความเดือดร้อน

คุณคิดถึงเหตุผลอื่นๆ อีกบ้างไหม?
2. บางครั้งผู้นำพบความขัดแย้งกับสาวกของเขามหาศาลกับการวิพากษ์วิจารณ์ไม่ได้ ผู้วิจารณ์คือคนที่ไม่เห็นด้วยกับบุพธิ์ที่คุณทำสิ่งต่างๆ และบอกคุณให้รู้เช่นนั้น

การวิจารณ์อย่างจริงใจด้วยความรักก็เป็นประโยชน์ จะช่วยให้คุณปรับปรุงตนเอง แต่คุณจะประสบกับการวิจารณ์ที่ไม่ยุติธรรมด้วย

ต่อไปนี้เป็นคำแนะนำบางประการเพื่อจัดการกับคำวิจารณ์

- เป็นผู้ฟังที่ดี พึงว่าผู้วิจารณ์พูดอะไร
- ขอบคุณเขาที่นำเรื่องนี้มาให้คุณสนใจและกล่าวว่า “ผมจะตรวจสอบตนเองและอธิษฐานเกี่ยวกับเรื่องนี้”
- อธิษฐานถึงเรื่องที่เขาวิจารณ์คุณ และขอให้พระเจ้าทรงสำแดงแก่คุณว่าเป็นเรื่องที่เขาห่วงใยอย่างแท้จริง ซึ่งควรได้รับการแก้ไขหรือไม่?
- ตรวจสอบ ดูว่าคุณทำการตัดสินใจผิดหรือไม่? คุณกำลังทำการตัดสินใจ รวมข้อมูลซึ่งคุณใช้ในการตัดสินใจ
- ถ้าคุณพบว่าการวิจารณ์คุณนั้นไม่ยุติธรรม จงเพิกเฉยเสีย อย่าไปสนใจถ้าเป็นการวิจารณ์ถึงปัญหาหรือความล้มเหลว ก็จงแก้ไขสถานการณ์เสีย

3. พระเยซูทรงpubข้อขัดแย้งมากมายในขณะที่ทรงรับใช้ในโลกนี้ จงศึกษาดูว่าพระองค์ทรงจัดการกับข้อขัดแย้งอย่างไร

- ระหว่างสาวกของพระองค์เกี่ยวกับตำแหน่งของแต่ละคน มาเร็โ哥 9:33-37
- กับพวกพาริสีเรื่องการรักษาโรคในวันสะบาโต มัทธิว 12:9-14
- กับพวกพาริสีเรื่องการขับผี มัทธิว 12:22-25
- กับพวกพาริสีและสะดูสีที่ต้องการให้พระองค์ทำการอัศจรรย์เพื่อแสดงสิทธิอำนาจ มัทธิว 16:1-4
- กับพวกแลกเงินในพระวิหาร มาเร็โ哥 11:1-18
- กับพวกสภាដรนกับผู้ปักครองชาวโรม เพาะพระองค์ไม่ปฏิเสธว่าเป็นบุตรของพระเจ้า มาเร็โ哥 14:60-63, 15:15

4. มีตัวอย่างมากมายในพระคัมภีร์ ที่ผู้นำเผชิญกับความขัดแย้งและลงวินัย และสามารถแก้ไขปัญหาได้ จงศึกษาข้ออ้างอิงต่อไปนี้

- โมเสส กันดารวิถี 16, อพยพ 18:13-26
- กษัตริย์โซโลมอน 1 พงศ์กษัตริย์ 3:16-28
- นาธันเตือนกษัตริย์ดาวิด 2 ซามูเอล 12
- ซามูเอลตักเตือนกษัตริย์ชาอุล 1 ซามูเอล 15
- เนהเมีย เนหะมีย์ 13:23-25
- ผู้นำคริสตจักรในกรุงเบรูซาเล็ม กิจการ 15
- วินัยของพระเจ้าสำหรับผู้เชื่อทุกคน อีบру 12:5-7
- อัครทูตเปาโล กากาเทีย 2:11